

آیا جناب قنبر غلام امیرالمومنین(ع) بود؟

قنبر در مواقع حساس مورد توجه امیرالمومنین(ع) بود و در نقلها داریم که درچنین مواقعی امیرالمومنین(ع) او را می طلبیدند و مأمور کار مهمی می کردند.

قنبر در مواقع حساس مورد توجه امیرالمومنین(ع) بود و در نقلها داریم که درچنین مواقعی امیرالمومنین(ع) او را می طلبیدند و مأمور کار مهمی می کردند.

به گزارش خبرنگار مهر، محمدحسین رجبی دوانی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا جناب قنبر غلام امیرالمومنین(ع) بود؟ در کانال شخصی خود نوشت: اگرچه هرچا اسم قنبر مطرح می شود؛ با عنوان غلام خاص امیرالمومنین(ع) شناخته می شود، اما باتوجه به سیره امیرمومنان(ع) و جایگاهی که قنبر دارد باید به یقین گفت که او توسط مولای متقیان(ع) آزاد شده بود.

منتهی به خاطر عشق و شیفتگی که به ساحت قدسی امیرمومنان(ع) داشت، کماکان خدمت آن وجود مقدس بود و با افتخار، خود را غلام امیرمومنان(ع) می خواند.

قنبر افتخار آن را داشت که بیش از دیگر اصحاب مولای متقیان(ع)، سعادت درک آن وجود مقدس را داشته باشد. به قدری قنبر به امیرالمومنین(ع) عشق و ارادت داشت که هرگاه آن وجود مقدس از خانه بیرون می آمد؛ قنبر بافاصله؛ ایی به صورت مسلح بدون آنکه مولای متقیان(ع) متوجه شده باشند، بیرون می آمد و مراقب آن حضرت بود تا اینکه یک شب امیرمومنان(ع) وقتی از خانه بیرون آمدند به پشت سر نگاهی کردند و متوجه حضور قنبر شدند. وقتی حضرت علت را از او پرسیدند، او علت را به حضرت عرض کرد.

قنبر در مواقع حساس مورد توجه امیرالمومنین(ع) بود و در نقلها داریم که درچنین مواقعی امیرالمومنین(ع) او را می طلبیدند و مأمور کار مهمی می کردند. ظاهراً چنین مواردی بارها اتفاق افتاده است زیرا امیرالمومنین(ع) شعری سرودند و فرمودند: هرگاه کاری سخت و دوست نداشتنی پیش می آید، آتش می افروزم و قنبر را فرا می خوانم.

قنبر افتخار آن را داشت که درجنگ صفین از فرماندهان سپاه امیرالمومنین(ع) باشد. در این جنگ حضرت پرچمی برای او بست و در همان موقعیت صفین، امیرالمومنین(ع) در شعری که خود سرودند فرمودند: چون پیک مرگ نزدیک آمد و حاضر شد، خود را آماده می کنم و قنبر را فرا می خوانم و گویم پرچم را پیش آور و نترس که مرگ جلوی تقدیر را نمی گیرد.

قنبر بعد از شهادت امیرالمومنین(ع) با امام مجتبی(ع) همراه است. اما به نظر می رسد بعد از صلح امام حسن مجتبی(ع) وقتی که خاندان امیرمومنان سلام الله علیهم راترک کردند و به مدینه بازگشتند، قنبر در کوفه مانده است.

از زندگی او و عملکرد او در هنگام قیام امام حسین(ع) هیچ اطلاعی در دست نیست، اما بعد از واقعه کربلا و حتی قیام مختار زمانی که زبیریان از بنی امیه شکست خوردند و عبدالملک مروان آن خلیفه خونریز و جبار اموی بر عالم اسلام مسلط شد، حجاج بن یوسف ثقفی را بعنوان فرمانروای عراقین منصوب کرد.

وقتی حجاج به کوفه آمد، به تعقیب و کشتار اصحاب امیرالمومنین(ع) پرداخت. در نقلها داریم که این موجود پست و خبیث رسماً اعلام کرد که می خواهد یکی از اصحاب ابوتراب را بگیرم و به قتل برسانم و با ریختن خون او به خدا تقرب جویم. به او گفته شد کسی را سراغ نداریم که بیشتر از قنبر با ابوتراب سابقه دوستی داشته باشد.

لذا حجاج دستور داد قنبر را دستگیر کردند و بعد از گفتگو و بگومگو با آن مرد بزرگ الهی، فرمان داد تا قنبر را گردن بزنند و بدین ترتیب قنبر در عصر حاکمی چون حجاج، در کوفه به شهادت رسید.